

Zespół Poradni Psychologiczno-Pedagogicznych Powiatu Żarskiego
68-200 Żary, ul. Wrocławska 5, tel/fax 68 479 43 83 e-mail: sekretariat@pppzary.pl
68-300 Lubsko, ul. Pokoju 1c, tel/fax 684597733-34 e-mail: lubsko@pppzary.pl
www.pppzary.pl

Jak motywować dziecko do nauki zdalnej?

Drodzy Rodzice, przed Państwem nie lada wyzwanie. Prezentujemy kilka wskazówek dla rodziców dotyczących motywowania uczniów do nauki.

1. Traktuj naukę poważnie

Warto wyjść z założenia, że szkoła jest dla ucznia tym samym, czym praca dla dorosłych. Dlatego traktuj ją bardzo poważnie, choć miej w tyle głowy, że *na szkole świat się nie kończy*.

Pokaż, że to jest ważna sprawa.

Dlatego dobrze jest mówić i powtarzać dziecku, że szkoła i nauka to ważne elementy naszego rodzinnego życia. Wylicz wspólnie z dzieckiem, ile czasu pociecha spędza w szkole (poza domem). Niby człowiek wie, ale jak się to **napisze i omówi**, trochę zmienia się perspektywa.

Jeśli jest to tak duży i ważny aspekt naszego życia, warto zadbać o komfort dziecka, tak samo jak dbamy o własny, idąc do pracy.

Jeśli traktujemy to poważnie - **wspierajmy aktywnie**. Jak? Choćby poprzez:

- zdrowe odżywianie („dieta dla mózgu”),
- pilnowanie godzin snu,
- higienę pracy (przerwy, relaks),
- akceptację i umożliwienie dziecku okazywania emocji (także niezadowolenia),
- rozumienie potrzeby wsparcia.

2. Dbaj o spokój i rutynę ucznia

Dobrym motywatorem dla ucznia jest **ustalenie jednej (stałej) pory odrabiania lekcji dla wszystkich**. Wtedy domownicy wiedzą, że obowiązuje cisza, że to czas na naukę. Oczywiście w wielu domach są dzieci w różnym wieku i nie zawsze każdy ma do odrabiania zadanie. Jednak rutyna, w której wszystkie dzieci zaczynają o tej samej porze, bardzo się przydaje. Nie wskazane jest, aby pozostałe rodzeństwo, gdy skończy zadania zaplanowane, zaczęło się bawić tabletami, słuchać muzyki, oglądać telewizję.

Nie chodzi tylko o to, że dźwięki z innych urządzeń mogą rozpraszać ucznia, ale głównie o to, że **dziecku, które musi siedzieć nad książkami, podczas gdy rodzeństwo bawi się w najlepsze, jest po prostu przykro**. Trudniej się skupić, jest w człowieku więcej żalu do świata. Niby uczeń wie, że *tak musi być i pewnych rzeczy nie przeskoczy*, ale taka wiedza ma się nijak do motywacji i skupienia. Jeśli

Zespół Poradni Psychologiczno-Pedagogicznych Powiatu Żarskiego
68-200 Żary, ul. Wrocławska 5, tel/fax 68 479 43 83 e-mail: sekretariat@pppzary.pl
68-300 Lubsko, ul. Pokoju 1c, tel/fax 684597733-34 e-mail: lubsko@pppzary.pl
www.pppzary.pl

można i tu wesprzeć, warto się wysilić, organizując pozostałym dzieciom inne zajęcia.

3. Mądrość ucznia nie bierze się z przypadku

To jedna z najbardziej motywujących (w długiej perspektywie) informacji dla dziecka. Niby oczywista z punktu widzenia dorosłego, a jednak trochę jakby zapomniana.

Warto sięgać po książki, historie, filmy (często dokumentalne), w których **główny bohater dochodzi do sukcesu dzięki wytrwałości, uporowi i ciężkiej pracy**, a nie dlatego, że ktoś machnął czarodziejską różdżką. Zdobywanie wiedzy, to czasem męczące działanie, ale też może być przyjemnością.

Pomoże też uświadomienie uczniowi, że nie chodzi o to, żeby zdobyć i zapamiętać całą wiedzę *tu i teraz*, bo zwyczajnie jest to niemożliwe. Zamiast powtarzać dzieciom, że *muszą wiedzieć to i tamto*, bo *przecież całki i cykl życia pantofelka są takie ważne*, lepiej pokazywać, **gdzie zdobyć potrzebne w danej chwili informacje i jak sprawdzać, czy są wiarygodne**. Poszukiwanie takowych informacji rozwine dziecko w samym aspekcie poszukiwania i zgłębiania wiedzy.

Oprócz tych zadaniowych spraw warto pokazać dziecku, że **zdobywanie wiedzy i ćwiczenie wytrwałości jest przyjemnością**. Można to robić całą rodziną: wycieczki, rozmowy, gry edukacyjne, wspólne wyzwania sportowe. Wtedy też dziecko ma zupełnie inne nastawienie do nowych wyzwań.

4. To sukces

Czasami wymagamy od ucznia dobrych ocen, zaangażowania w naukę, choć sami (trochę nieświadomie) wcale w tym nie wspieramy. Komunikacja w tym wypadku ma kluczowe znaczenie. Choćby to, **jak opowiadamy o własnej edukacji**. Czy wybielamy się, wypierając z pamięci szkolne porażki, gorsze dni w szkole? Czy może stawiamy na szczerłość – nie zawsze było różowo. Co wtedy się czuło?

Warto opowiadać o tym dzieciom, bo przecież one dokładnie tak samo czują się dzisiaj. Czasem jest dobrze, czasem cudownie, a innym razem słabo. *Rodzic, który przeżył to, co ja, jest też rodzicem, który mnie rozumie*. Jeśli więc ten rozumiejący rodzic mówi: „*Spokojnie, to minie. Tak bywa. Pomoże to, czy tamto*”, dziecku łatwiej uwierzyć i zaufać, że dorosły wie o czym mówi.

Komunikacja z uczniem to też **zauważanie drobnych sukcesów, zamiast wytykania błędów**. Komentujemy, zauważamy, doceniajmy, bo to największe wsparcie dla pracy i motywacji ucznia.

5. Powody do dumy

Warto pokazywać dzieciom, że stawiamy sobie wyzwania i zabieramy się do pracy, nie czekając na mannę z nieba. Trzeba na to zapracować.

Zespół Poradni Psychologiczno-Pedagogicznych Powiatu Żarskiego
68-200 Żary, ul. Wrocławska 5, tel/fax 68 479 43 83 e-mail: sekretariat@pppzary.pl
68-300 Lubsko, ul. Pokoju 1c, tel/fax 684597733-34 e-mail: lubsko@pppzary.pl
www.pppzary.pl

A co potem? Jeśli uda się wcielić w życie te wszystkie opisane wyżej „motywatory”, z dumą można powiedzieć, że się udało. A właściwie inaczej – że się na to zapracowało, bo udać to się może przypadkiem. To też kolejna motywująca sprawa, której uczniom chyba trochę brakuje – **duma z osiągnięcia zamierzonego celu**. Mniejszego lub większego, nie ma znaczenia. Ona daje „kopa” do dalszych działań i pokazuje, że *dałem radę, choć łatwo nie było*. Nie mówimy o „chwaleniu za każdą bzdurę”, ale o uświadamianiu dziecku, że zdobyło coś dzięki zaangażowaniu.